

Jaroslava Pokorná

Jaroslava Pokorná se narodila v roce 1952 v Liberci. Dospívání však prožila v Jablonci nad Nisou, kde během dětství navštěvovala základní školu Šumava. Po absolvování základní školy se vydala směrem na Střední pedagogickou školu v Litoměřicích. Zde její cesta k vysněnému povolání však neskončila, a tak pokračovala na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, kde se věnovala oboru český jazyk a hudební výchova.

Její cestu k učitelství také doprovázel skauting, se kterým začala právě během středoškolských studií v Litoměřicích v roce 1968. V oddíle jich bylo tenkrát 50. Než se stala rádkyní, pouze pomáhala vést oddíl. Pak si udělala čekatelské zkoušky, po kterých to všechno začalo. Ve svých osmnácti letech dostala dostatečnou důvěru, aby mohla sama vést tábor, který se konal u Sloupu v Čechách. Přes některé překážky a napínavé momenty, si díky těmto zkušenostem paní Pokorná vybudovala spoustu přátelství na celý život. Během se také seznámila svým tehdy budoucím manželem.

Když se vrátila zpátky do Jablonce nad Nisou, začala po obnovení skauta v roce 1990 skautovat i zde. Nastoupila do ZŠ 5. května a po mateřské dovolené následně do ZŠ Liberecká, která byla tehdy zaměřená na jazyky. V samém roce, kdy se vrátila ke skautu, založila pěvecký sbor Rolnička.

Ve sboru se vystříдалo nespočet dětí, které zpívaly při různých kulturních vystoupeních, účastnily se různých festivalů nebo krajských kol ve zpěvu. V pozdějších letech jezdíval sbor i do zahraničí, například do Itálie, Francie i Švédska. Velké přátelství, které si sbor dodnes udržuje je s Lužickými Srby v Budyšině, se kterými se přes 25 let navzájem navštěvují.

Kromě sboru založila spolu s manželem dívčí vodní skauting. Děvčata toho naučili tolik, že se staly mistryněmi republiky v pádlování, jezdí závody Přes tři jezy v Praze, účastní se závodů v plachtění a staví vlastní tábory v jižních Čechách.

Paní Pokorná je dnes v důchodu ale stále se věnuje skautingu a dětem. Mladé generaci by chtěla vzkázat, ať nebere čas, jako samozřejmost. Aby si hledala přátelství, učila se novým jazykům a cestovala, a to nejen do zahraničí, ale poznávala i naši krásnou přírodu.